

Endelig ønskede vi som en af de grundlæggende Foranstaltninger nedsat Amtskommissioner, det vil sige en Amtskommission i hvert Amt bestaaende af 3 Medlemmer, som skulde være dette Udvalg, der foretog Jordudstykingen, behjælpelig med alle de forskellige Ting, som er nødvendige for virkelig at sikre, at hele denne Jordudstyking foregaar paa en fuldt ud betryggende Maade, og at Statens Penge bliver forvaltet paa den rette Maade i dette Øjemed og kommer i de rette Lommer.

Angaaende selve Udvalgets Virksomhed da bliver den jo af forskellig Art, men udover det, jeg nævnte før, at det skulde være de ledende i hele Jordudstykingen, skulde de selvfølgelig holde Øje med, naar der var Jord at erhverve til rimelig Pris, sørge for, at Tilbud indkommer paa saadan Jord, og sammen med Landbrugsministeren afgøre, i hvilken Udstrækning Jorden skulde opkøbes efter de Bevillinger, som Rigsdagen aarlig fastlagde paa dette Omraade. Man kan selvsagt ikke gaa til at give hverken Landbrugsministeriet eller et Udvalg en saadan Myndighed, at man kunde overlade dem i meget vidt Omfang at opkøbe Jord; det maa Rigsdagen selvfølgelig have Indseende i; Rigsdagen maa hvert Aar bestemme, i hvor stor Udstrækning man vil skaffe Jord til Veje, og dette maatte rette sig efter de Krav, som udefra blev stillet om at komme i Besiddelse af Jord.

Endvidere er der optaget en Del Bestemmelser om, at dersom Ejendomme er stillet til Tvangsauktion, skulde der forbeholdes Staten en Forkøbsret til det højeste Bud. Dette skal jeg ikke nærmere komme ind paa, da vi tidligere har haft denne Bestemmelse i et lignende Lovforslag. Det er kun en Selvfølgelighed, at man paa denne Maade ogsaa vil skaffe Adgang til at komme i Besiddelse af Jord til en rimelig Pris.

Udvalget skulde ogsaa bevilge de Byggelaan, der blev givet til disse Brug, og det bør efter vor Mening ske paa den Maade, at Udvalget i hvert enkelt Tilfælde fastsætter disse Byggelaan, der kan gives til de vedkommende, ikke saaledes, at man fastsætter Byggelaanets Størrelse et Aar ad Gangen, saaledes som det nu sker, hvad vi mener er forkert, idet Prisen for Byggematerialer og Lønningerne til Bygningshaandværkerne jo i Løbet af et Aar kan variere ganske betydeligt.

Saa gives der Udvalget Bemyndigelse til at udstykke Jorden dels i Parceller af en saadan Størrelse, at en Familie kan leve

paa dem uden noget som helst andet Erhverv eller andet Arbejde, og dels til Havebrug, saaledes at man paa dette Havebrug kan opføre en Bolig, og dels saaledes, at man kan anvende Jorden til Tillægsparcereller til allerede bestaaende Husmandsbrug, dog saaledes, at de ikke derved kommer over en Størrelse af 7 ha middelgod Jord. Denne Udstykning til Havebrug er noget nyt, vi er kommet ind paa, og dette falder noget i Traad med et andet Lovforslag, som har ligget paa Tingets Bord, nemlig det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Holstein forelagde i dette høje Ting, og som jo fra vor Side vandt delvis Tilslutning. Jeg mener nemlig, at det er ret og rimeligt, at man fra Statens Side ogsaa yder Støtte til Erhvervelse af egen Jord og egen Grund, og det aabner vi Adgang til i § 12 i det forelagte Ændringsforslag, idet vi dér siger, at man kan udstykke saadanne Parceller gennem Kommunalbestyrelserne. Det er selvsagt, at Staten ikke selv kan tage denne Sag i sin Haand, den maa man overlade til Kommunalbestyrelserne, og gennem disse maa alle saadanne Udstykninger foregaa, men paa den Maade, at man gennem Staten kan faa Byggelaan til Opførelse af Bygninger paa saadan Jord. Vi har dog maattet tage det Forbehold, for at man kan sikre sig, at Kommunalbestyrelserne forvalter den af Staten støttede Foranstaltning paa rette Maade, at man kræver, at Kommunerne skal garantere for $\frac{1}{4}$ af det Byggelaan, som Staten herigennem yder til saadanne Havebrug.

Vi har foreslaaet, at Staten skulde samarbejde med Kreditforeningerne, det er ganske naturligt, at det bliver i den Udstrækning som de forskellige bestaaende Kreditforeninger ønsker at komme i Betragtning, naar Staten vil gaa til en saadan Foranstaltning, og hele den Ordning med Kreditforeningerne mener jeg for mit Vedkommende maatte kunne lade sig gennemføre let. Der kan mulig opstaa nogle Vanskeligheder ved at faa Sælgerne af Jord til at modtage deres Penge gennem Kreditforeningsobligationer, men naar dette er statsgaranterede Kreditforeningsobligationer, er der ikke nogen Tvivl om, at det vil blive et saa værdifuldt Papir, at det udmærket godt kan træde i Stedet for kontante Penge, da det vil blive meget let realisabelt og meget let vil kunne blive anbragt blandt de Mennesker, som har Penge at anbringe.

Angaaende Byggefonden er den vigtigste Bestemmelse den, at Byggelaanene selvfølgelig maa administreres af Finans-